

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Rimasor 25. sz. a. — Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonci-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdmény-, nyilttér- és felszólalások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos petítor térfogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után . . . . . 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadó-hivatala Rimaszombat Losonci-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetéseket legzélszerűbben postai utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Golgothai kereszt és üres sír.

Közel kétezer év óta zárandokol a keresztyén világ ezen kegyeletes emlékü két helyre. Méltó is, hogy minden évben meglátogassa őket, hiszen egy világtörténeti drámának örökbecsű fénypontjai ezek s valahányszor csak megfordul ott a hívó lélek, nem üres szívvvel, hanem a legszebb emlékek kineseivel gazdagon tér vissza mindennapi foglalkozásai közé, érezve, hogy ezek a nagy emlékek ismét megacézolták erejét egy esztendőre; érezve mindenekfelett, mennyire életemelő oly vezér zászlója alatt állani, kinek élettörténetében annyi megragadó van, hogy ezek őt Isten jobbára emelik, s visszakövetelik még a haláltól is.

Most is meg kell állnia a világi lázas törekvésnek, le kell esendesülni a köznapi zajnak, hogy elfoglalja helyét az a méltóságos csend, a mely annyira illik a keresztyény ünnepekhez, mint a holdvilághoz a csendes est. Most is keljen fel minden lélek, a mely még nem törölte ki az üdvözítő nevét szentjei sorából, keljen fel és menjen megnyugodni a kereszthez s a hozzá közel eső husvéti sírhoz. Mind a kettő nagy dolgokat hirdeti a gondolkodó embernek, hirdeti, hogy vannak magasabb lelki célok a melyekért nemcsak küzdeni, de meghalni is édes — s a ki ily küzdelemben esett el, ha meghal is él.

Mert hát lehet-e magasztosabb halál a názareti Jézusénál? Az a cél, a melyért küzdött mindig szent, mindig isteni marad az emberiség köztudatában, másként nem lehet. Mert avagy nem szent törekvés-e az embert visszaadni önmagának, napvilágra hozni a lélek örök törvényeit s rendezni a viszonyt Isten és ember — más oldalról ember és ember között? És sikerült-e valakinek azelőtt vagy azóta ezen kérdéseket szebben és természetesebben megoldani, mint neki? És lehet-e csodálkozni azon, ha egy ily alak láttára felkiált a környező világ: az ige jelent meg a testben? Igen, az örökkévaló ige magva volt ő, a végesség barázdájába vetve! Ah mily elszomorító azonban, hogy a világ kevés ideig ad helyt keblében az istennek, szereti mennél előbb eltolni magától, hogy aztán annál háborítlanabban járhasson saját téveteg utain. Alig tűnik fel napkeleten a csillag, már a Golgot-

hán kovácsolják számára a keresztet; alig hallja a világ magas lelkének szárnyasapásait, már a következő pillanatban igyekszik elejteni, mert fölébe emelkedett, s mert talán megtalálja zavarni az erkölcsi világrendet.

Ugy is volt, keresztre feszíték; hála fejébe kegyelemdőfést kapott, mely őt a halálba küldé! De nem veszték észre, hogy szenvedése és halála felett a halhatatlanság fény sugarai ragyognak? Körülte lármázó tömeg, egész orkánja a szidalomnak — a szenvedő ajkán pedig áldó imádság . . . mert nem tudják, hogy mit cselekesznek! Nem látják a keresztről lehulló véreseppeket, mint termekenytik meg a legszentebb eszmékkel az emberiséget s lesznek egy új világnak megszentelő Jordán vizévé. Már egy ember látja . . . a pogány százados észreveszi a töviskoronás homlokról tündöklő diessugárt s felkiált: bizony ez ember igaz vala.

A mint az utolsó lehellet is kiszakadt a kebelből, a világ megyen tovább, mert nincs több nézni valója. De alig hogy egy lépést tesz előre, hátra kell fordulnia, valami megmagyarázhatlan sugallat visszanézni kényszeríti őt. És a kereszt helyén lát üres sirt, szétszórt lepleket, hallja a halhatatlanság órangyalainak kiáltását: mit keresitek a holtak között az élőt, nincsen itt, hanem feltámadott! Igen feltámadt, hogy soha meg ne haljon többé.

A szeretet mindjárt kora reggel felkeresi a sirt drága kenettel, az örök élet drága kenetével. Az ég leküldi tiltakozását a földre: ne keressétek a holtak között az élőt. A tanítványok összeszedik a tépett emlékeket, vállalkra emelik a holt, de feltámadott alakot, hogy győzedelmesen végig hordják a világon s hirdessék a megfeszített de feltámadott Krisztust, kinek többé halál nem árt, fegyver nem járja.

Légy üdvöz két nagy ünnep, két megálló hely a földi élet nagy vándorútján! Általok tanulja meg a végesség határai közt mozgó ember, hogy az Istenkép vonásai akkor ismerhetők fel rajta leginkább, ha kiemelkedve az önzés szűk völgyéből, felajánlja szolgálatát a köznek, legyen az szűkebb vagy kiterjedtebb, egy helysége vagy egy világra szóló, kisebb vagy nagyobb fontosságú szolgálat; s azt a helyet, melyet a gondviselés, az emberek

és saját öntudata számára kijelölt — igyekszik egészen betölteni; az igaznak ismert elvekhez hű marad, ha kell tűr, szenved és meghal értök a győzelem biztos reményével — de örállomását nem adja fel soha. Általok tanulja meg a gyarló ember, hogy valami szebb, valami istenibb a lélekre hallgatni, mint a testre; szebb a megbocsátás, mint a bosszu; hogy az ember sohasem jár Istenhez közelebb mint ha halálos ellenségének baráti jobbot nyújt. Általok tanulja meg az ember, hogy a lélek és annak elszagattott darabjai, az emberiség közjavát célzó eszmék és igazságok túlének minden változást, ha egy helyen elnyomatnak s rájuk hengerítik a nehéz követ, más helyen bujnak ki a föld alól; hogy a mi üdvöset az örök bölcsesség az idő méhéből kipattant, zugjon bár felette szélvész és vihar, idejében mégis kizöldül, mert a mely isteni kéz világra hozta, az biztosítja számára a husvétot, a halhatatlanságot.

Hadd lobogjanak e lángok, e felemelő gondolatok minden keresztyén tűzhelynél. Legyen minden szívben, minden háznál élet, öröm, feltámadás!

Concordantia.

A megyei közgyűlés.

1883. márczius 20—21.

Feszült érdeklődéssel vártuk a Rimaszombatban tartott első megyebizottsági közgyűlést. Az érdeklődést fokozta azon elkeseredés, melyet egyeseknél a székhely kérdésének felvetése idézett elő s némi kíváncsisággal, de őszinte testvéri szeretettel és bizalommal vártunk azokra, kik e kényes kérdésben Rimaszombat ellen foglaltak állást nem önérdékből, hanem tisztán a kegyeletből kifolyó meggyőződésből; mert látni, még pedig tömegesen szerettük volna azokat, kiket megszoktunk megyei közéletünk hajójának kormány kerekéi körül látni évtizedek óta. S hogy ohajtásunk nem valósult meg teljesen, azért elitéli, vagy csak kárhóztatni is, senkit nem szándékunk, mert tudjuk, hogy az önhibánk nélkül okozott seb mégis csak seb, s a fájdalomra, melyet sajnásával okoz, előzékenységünk s tapintatos eljárásunk mellett egyedül az idő képes enyhítő balszámot esepgetetni, s elűzni a borot, mely sok megyebizottsági tagnak arcán honol még most is, midőn már e kisértő szellem — az ügynek alkotmányos uton történt elintézése után — kiüzett megyénk területéről. Azonban mindezek dacára a megye különböző részéről összegyűlt megyebizottsági tagok száma felülhaladta a 100-at, így a gyűlés — a pelszoci gyűlésekhez viszonyítva — a népesebbekhez méltán számítható.

Kivált hogy a bírák od'adták színököt, — Ha eddig megküzdött — most még úgy se békül. —

Ők ott még kitudja mily vágást tennének Egymás mellén, vértjén;
De beleszól Kro nosz, a versenyt bezárja,
Az ítélőszéknek az elnöke lévén.

Tehát Idő elnök; a Hajnal, Nap bírák, — A tanácsot kezdték;
Egyszersmind letették bírói asztalra,
Mik a versengésnek a díjját képezték.

Thesmophora-jogar és a Themis-pallos Volt kitűzve díjkép.
Szép két jutalom ez, megnyerni nagy érdem,
Meg is érdemelte a nagy tusát ilykép. —

A Hajnal a díjjat a piros sisaknak Mondá megítélni.
De a Nap a kéket vette pártfogásba,
A kitüntetésre őt méltóbbnak véli.

Minthogy így a bírák eltérően szóltak:
Az elnöknek kellett
Döntő szót mondani, — s ő nagy hideg észszel
Adta szavazatját a kék sisak mellett.

„Most pedig bajnokok — szólának a bírák —
Diesőséges harezot
Vivtak mindketten, nincs mit szégyelnetek
Fedjétek fel nekünk, hadd lássuk az arcot.“

Mikor a sisakot s a sok pánczelvasat Levettették vélek:
Akkor ismernek rá, ők is egy a másra,
Hogy kik vivtak együtt — hiszen ők testvérek.

Vége a versenynek, itt a győzelem-díj;
— Legyen vele béke —
Thesmophora-jogar és a Themis-pallos,
Ezzel jár törvényszék, azzal megyeszéke.

TÁRCZA.

A dalárda hangversenye.

Nem volt oly tömött a terem, mint az előzőtt alkalommal, hanem a diszes és válogatott közönség eléggé gyönyörködhetett az előadás egyes részei felett. Petőfy „Talpra-magyar“-ja s „Csatadala“, melyek közül az első zenekíséret mellett adatott elő, — a közönséget viharos lelkesedésbe hezta. — E lelkesedés folyton fokozódott Hubay Miklós ur két alkalmi költeményének felolvasásával, míg a „Vartyogi nagy dalmokverseny“ előadása még a sangvinicusabbakat is több ízben jóízű nevetésre s tapsviharra ragadta. — A jótékony célra — tekintve a tetemes költséggel járó kiállítás — valami sok ugyan nem marad, de az erkölcsi elismerés, mely a közönség részéről a dalárda iránt osztatlanul nyilatkozott, — bátran kipótolja az anyagi hasznót s egyszersmind buzdításul szolgál azoknak, kik időt és fáradságot nem kímélve sorakoznak annak zászlója alá.

A piros és kék sisak.

(Mythologiai legenda.)

Elrepült az álom az Eosz szeméről,
Elhagyta nyughelyét.
Bibor sugázzással pirosra festette
A völgyek mélységét, a hegyek tetejét.

Azért olyan piros a Hajnalnak arca
S vidor a nézése:
Mert édes álma volt; — s az édes álomtól
Még az embernek is vidul az érzése.

Ma tán még korábban elűzte az álmát,
Mert nagy tisztet végez:
Pályabíró lesz ő, annak választották
Két egymással küzdő ifju leventéhez. —

De ha korán ébredt Eosz az álomból:
A fiak még inkább:
Mert ők a küzdőterem már megelőzőleg
Harezi tűzzel, hévvel a bajt régen vivják.

Megállt Eosz közel a két ifju mellett,
Szívét kéj tölté be,
A mint a két ifju szemei csillognak,
Bent felejté magát, kivált egyikébe.

A győzelem díjját mindjárt neki szánta,
Magában elmondta;
És hogy felismerje — annak a sisakját
A maga színével pirossal bevonta.

Jött a másik bíró Phöbusz nagy pompával
— Kellett volna régen —
A Hajnal ezt látva, de meg ő már ugyis
Tudni fog ítélni — szétfoslott az égen.

Kitartó erővel a kitűzött versenyt
Vijja a két bajnok.
Hevült érzelemmel, feszült erős karral
Forgatják a paizst, csattognak a kardok. —

Ragyogó örömmel nézi Phöbusz őket, —
S akkor veszi észre,
Hogy bíróársának pirosló színével
Egynek be van festve sisakja, mellvértje.

Azonnal átlátja, hogy az nem jelent mást,
Mint hogy bíróárs
Ezt választotta ki, hogy ő legyen nyertes
S a győzelem díjját az ő kezén lássa.

Phöbusznak azonban jobban tetszett amaz, —
És épen e végett
Rávonja vértjére, sisakjára annak
Birodalma színét: a szép égszín-kéket.

Piros és kék sisak csak küzdöttek folyvást
Elfáradás nélkül;

oly prózai dolog, mint a székhely kérdése, mikor ragyogó csillagpár hinti sugarait az arezra, a szivbe?

Törhetlen jókedvel tartott a multság majd reggeli 7 óráig s midőn oszlófelen volt a társaság, nem egy fiatal sóhajtott fel: „Báresak ez az éjszaka . . . .”

Bár óriási munkába fogok, midőn a jelenlevőket elszámlolni megkísértem, de ha beletörök a bieskám e roppant munkába, — mert hát sokan voltak, — kérem jelentkező közvényem mellett a rendezőség előzékenységének betudni, mert a sok szives kínálástól az emlékező tehetségem is közvényét kapott. Jelen voltak: Radvánszky Károlyné s leánya Ilona, özv. Máriássy Kálmánné, Szontagh Pálné s leánya Aranka, Marton Rudolfné s leányai Matild és Lenke, Ragályi Pálné s leánya Margit, Szontagh Zoltánné, Hevessy Lászlóné, Feledy Mariska, Wéber Margit, Schmidt Erzsike, dr. Pósch Dezsóné, Szepessy Károlyné, Benedicti Tivadarné, Hajesy Sándorné s leányai, Stymmel nővérek, Vitthen Erzsike stb. stb., de hiszen ki győzné előszámlálni azon sok csillagpár tulajdonosait mind, a mely csillagpárok fényétől ha fel-fel csillámlott, halavány mécsvilágnak tünt fel a világyép fénye is.

Végre beszélhetnék a terem nagyszerű díszítéséről, öltözeteiről, fesztelenségről stb. stb., de a mámor oszlik már, közvényem pedig jelentkezik s nem akarok szenvedést okozni a szerkesztőnek, nehogy sokat tudván, feje megfájljon.

Felhívás.

A juh-tenyésztő gazda-társakat van szerencsém felkérni, hogy a mennyiben tenyész-kosokat hozatni kívánnak, — ezen határozatokról — f. év ápril hava 19-ig alólírottat értesíteni sziveskedjenek.

Kelt U.-Panyit, 1883. márczius hó 23.

Bornemisza István, alelnök.

Hírek és vegyesek.

Olvasóinkhoz! Lapunk jelenszáma utolsó ez évnyegyedben, minek folytán tisztelettel felkérjük t. előfizetőinket az előfizetés megújítására, azokat pedig, kik az előfizetési pénzt a multra sem küldötték be, ennek mielőbb eszközöndő beküldésére. — Az előfizetési pénzek legezészeübben postautalványon kiadóhivatalunkba küldendők.

Boldog ünnepeket! — A feltámadás nagy ünnepe itt van. — Ez ünnepélyes alkalommal siet mindenki, rokon, barát, ismerős szerencsekívánatait egymásnak kifejezni. — Mi is e kötelességet teljesítendő a keblünkben élő őszinte érzelem hangján kívánunk olvasóinknak boldog ünnepeket!

Kegyeletes ünnepélyre készül a gömöri ág. ev. esperesség. Ugyanis egyik buzgó tanítójának Faluba Jánosnak, ki 10 évig Lipóczon, Süvetén pedig, hol jelealeg is

működik, 50 évet töltött el áldásos működésben, — készül jubileumot szentelni. Ha valaki, úgy a tanítót illeti meg leginkább a hála és elismerés adója; mert a küzdelemteljes pályá tudjuk, hogy kevés öröm mellett sok but, bánatot s aggodalmat okoz, s virága nincs és legtöbb esetben csak töviseket terem. Mi teljesen ismerve e pálya terheit, elismeréssel adózunk azoknak, kik ez eszmét megpendítették, s hálaival tekintünk az esperességre, mely ez ügyet felkarolta, s midőn a jubileálónak hosszú boldog életet kívánunk: ohajtjuk, hogy példájából az ifjabb kartársak tanulságot merítvén, kitartó buzgalommal működjenek a népnevelés terén. Az ünnepély költségeinek fedezésére megyszerte gyűjtések folynak, a melyekből bejött vagy bejövő pénz legfeljebb április 15-ig a dékáni hivatalhoz Jolsvára, vagy nt. Bartholomeidesz László főesperes urhoz Taploczára küldendők.

Halálozás. Farkas Ferencz, Rimaszombat városa egykori főkapitánya, folyó hó 21-én elhunyt. Béke poraira!

Jótekonyczélú s táncmulatsággal összekötött nép-ünnepélyt rendez Pádárban folyó hó 27-én az ottani olvasókör igazgatósága a templom javára, mint értesítenek az ünnepély eléggé változatos és tanulságos leend, mert lesz felolvasás a „Bukovinai Csángók”-ról, szavatok, gyermekszínház és táncz. — Belépti díj a nép számára 10 kr. — Ajánljuk a népünnepélyt olvasóink figyelmébe és pártfogásába.

Magyarosodási mozgalmak. Kokován Luze Soma kezdeményezése folytán holnapután magyar istenítisztelet leend. Tudtunkkal ez az első eset, midőn a kokovai nép a haza nyelvén fog imádkozni e hon Istenéhez.

A husvéti öntözködés. Országszerte, különösen az egyes falvakban még most is szokásban van az, hogy különösen a fiatalok tulságig viszik a husvéti öntözködést, melynek nem egy reményteljes élet esett áldozatul. A jelen ünnep különben is nagyon beesvén a hideg évszakba, felhívjuk az egyes faluk előjáróit, különösen a lelkészeket és tanítókat, hogy e balgatag szokás káros következményeire a közönséget különösen most, szeretetteljesen figyelmeztessék.

Próba-bál. Zsembery Adolf, közkedvességű táncztanító növendékeinek próba-bálja a jövő hó 7-én leend a „Három Rózsa” vendéglő dísztermében. — Felhívjuk erre olvasóink figyelmét.

A rimaszombati gazda-kör folyó hó 23-án tartotta Horváth János elnöklete alatt rendes évi közgyűlését, — melyről tárgyalmasz miatt jövő számunkban.

Értesítés. A nagyméltóságú földmivéls- ipar és kereskedelmi miniszterium megengedte, hogy a Gömör-Kis-hontmegye területéhez tartozó Rimaszécsben a f. évi apr. hó 23. és 24. évre eső országos vásár ez évben kivételesen ugyanazon hó 16—17-én tartassék meg.

A rimaszombati földművesiskola czéljaira bérbeveendő „Kurinez” puszta hasznóbérletére vonatkozó szerződést a földmivéls-ipar- és kereskedelmi miniszter s aláírás végett Rimaszombat városának meg is küldötte; egyszersmind kép-

viseletével s a szerződés aláírásával, a kormány nevében Farkas Ábrahámot, gazdasági egyeletünk buzgó elnökét bízta meg. Végül azon óhaját fejezte ki, hogy a megye közönsége saját jól felfogott érdekében hasson oda Rimaszombát városával egyetértve, hogy az említett pusztára vezető terbevett út minélelőbb kiépíttessék s a szerződés az építkezések megkezdése czéljából minélelőbb hivatalos alakban aláírva, hozzá felküldessék.

A gömörm. általános tanító-egylet mult évi aug. hóban Csetneken tartott közgyűléséből kiküldött bizottság f. hó 21-én tartá gyűlését Tornallyán. A gyűlés tárgyat képezte Wagensommer János indítványa az orsz. tanítói nyugdíj-törvény revisiója tárgyában. Az indítvány egész terjedelmében elfogadtatván, a jövő közgyűlés elé fog terjesztetni, illetőleg az orsz. tanítói képviselői gyűlésre küldendő egyleti tagokkal közöltetik mihez tartás végett.

A gyarmatai vérengzés elkövetőit a Jovda testvéreket e napokban itélte el a törvényszék 15 illetőleg 10 évi fegyházra. A végtárgyalásnál magokat kihívólag viselték.

Értesítés: A m. kir. kereskedelmi miniszterium köz-hírré teszi, hogy miután Németország az amerikai sertés-hus bevitelét megtiltotta, a Rajna vidékén és Westpháliában nagy piac nyílik a magyarországi sertések részére; az ottani alsóbb néposztálynak szalonna szükséglete ugyan is igen nagy és az említett tilalom folytán hiány állván be, azt okvetlen fedezni kell, — minélfogva a magyarországi jelenleg ép zsirfajú sertések igen keresettek. — A beviteli vám darabonként négy márkára; (2 frt 48 kr.) az összköltségek darabonként Kölnig vám és szállítással 16 márkára (9 frt 92 kr.) rugnak.

Uj politikai képes napilap indult meg folyó hó 20-án „Nemzeti Ujság” czim alatt, Pelónyi Géza főszerkesztő, Déri Gyula felelős szerkesztő vezetése alatt a „Corvina” könyvnyomda kiadásában. E néplap mint a mutatószámából látszik, a függetlenségi eszméknek hirdetője. Előfizetési ára egy évre 12 frt, mely összeg a kiadóhivatalba (Budapest, akadémia utca 10. sz.) évnegyedes részletekben is be-küldhető.

A „Magyarország” havi folyóirat most megjelent márt. füzetével befejezte első fél évi pályafutását. A tapintatos körültekintéssel szerkesztett folyóiratnak folyamatban levő magyarosodási mozgalom élesztésében jelentékeny része van, s már csak azért is támogatásra méltó. De figyelmet érdemel az, mint a magyarosodási mozgalmak történetének okmányára is, s ép ezért kívánatos, hogy köz- és magán könyvtáraink, egyletek, társulatok és különösen a kaszinók mentül több példányban megőrizsék az utókornak, mert a magyarosodás története van összegyűjtve benne. Előfizetési ára negyedévre csak 1 frt. A már megjelent félelvi folyam 2 frtért szintén megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapesten, Sándor-utca 12. sz.

Felelős szerkesztő: Bodor István.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

Gömörmegye Zabar község határában 312 catast. holdat tevő ingatlan birtok, gazdasági felszerelvényel szabad kézből eladó; értekezhetni **Institórisz Endre**, ügyvéd-del Rimaszombatban.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy Rimaszombatban (Főtér Simon N. ur házában)

ügyvédi irodát

nyitottam.

Midőn magamat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani bátorkodom, maradtam kiváló tisztelettel

Rimaszombatban, 1883. márczius havában.

Dr. Strausz József,
köz- és váltóügyvéd.

Eladó hintó.

Egy félfedelű, két üléses, jó karban levő **Kölber-féle** hintó — hozzátartozó magazin és kerekkötővel — eladó. Hol? megmondja a kiadó-hivatal.

4—6

Alólírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a tavaszi és nyári évadra a legujabb divatu kelmékkel gazdagon felszereltem

férfi-szabó üzletemet.

Ennélfogva felhívom mindazok figyelmét, kik jó kelméből, divatszertű öltözeteket óhajtanak jutányos áron, szerencsétlenség megrendeléseikkel. — Ugyanott mindenféle **kész ruha** is kapható.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Rimaszombat, 1883. márczius 24.

MAJOROSY RUDOLF, férfi-ruha készítő.

Hirdetés.

A „Putnoki Népbank mint takarékos és kölcsön szövetkezet” az egy évnél hosszabb időre elhelyezett nagyobb betéttőkék után, 1883-ik évi április hó 1-től kezdve 5% kamatot fizet, — a kamat-adót a Népbank maga fedezi.

Ezen határozat kiterjed úgy az eddig elhelyezett, mint az épezentul elhelyezendő betéti-tőkésre.

Kelt Putnokon, 1883. márczius hó 14-én.

2—3

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

^{713/1883} sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Tornallyai takarékpénztár** végrehajtónak, néh. **Farkas István** végrehajtást szenvedő elleni 180 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Horka községben fekvő a horkai 116 sztkjben foglalt Farkas István ^{2/3} urb. telekre — az árverést 467 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883 évi május hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Horkán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megalapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. — Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 46 frt 75 krt. készpénzben a kiküldött kezéhez letenni, — avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság 1883. február hó 13-án.

Marton, kir. tszéki elnök.

GÖMÖRI EDE férfi ruha-terme.

Alólírott ajánlja a t. cz. közönségnek husz év óta fennálló s jó hírnek örvendő, a legujabb divatelmékkel felszerelt **férfiszabó divattermet**, hol a beállt tavaszi évadon mindenféle

férfi-öltönyök

a legjutányosabb ár mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek. — Ugyanitt elfogadtatik: **bárhon vásárolt kelméből is** öltönyök elkészítése, szintén a legjutányosabb ár felszámítása mellett.

Rimaszombat, 1 83. mart. 24.

teljes tisztelettel
Gömöri Ede, férfi ruhakészítő.

Rimaszombat, főtér 16. szám.